

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم
بدین بوم وېر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Satire

طنز

نعمت الله مختارزاده

شهر اسن – المان

22 جنوری 2012

ایجاد شر و شور

ناظما! فرق، ز هر مورچه و زنبور بُکو
هم ز شفتالو و، از تره و، انگور بُکو
راه مسجد که ز میخانه و گلخانه جداست
فکر گلجاری، کم و ثم، ز سرت دور بُکو
روز و شب فاتحه و محفل ختم است و دعا
قبله سوراخ شد و، غارِ شه، مستور بُکو
گله و شکوه مکن، بی سبب از این و از آن
تلیفونِ خوده، دور پَرِ شو، و یا جوړ بُکو
بیست و چار ساعته مصروف، و یا اینکه خراب
لین و مینِ خوده خو، یکدفعه سانسور بُکو
بعدِ آن، قصه ز باغ ادب و، نغزِ غزل
یاد از غفلتِ هر گنگ و کر و کور بُکو
می ندانم که کجا میروی، با کی شب و روز
چَشک از شهدِ زبان و ز لب شور بُکو

زلفِ زردینه و ، چشمانِ خماری و کبود
 میل ، هرگز نه ، به المانیِ مغرور بُکُو
 هاشمیان که شده همدمِ افغان جرمن
 حیف اگر عارفِ عباسی رَه منظور بُکُو
 او که با واژه بلد نیست و سوادش صفر است
 لهجه را پُشتِ سرِ واژه ، چرا ؟ گور بُکُو
 او که خود ، کور و کر و تئله و بدفوکسِ جهان
 (عور یعنی برهنه) سرِ خر چپه سوار و تَنِشَه عور بُکُو
 (آپه پیچو) ، لقبش ، باد مبارک به همه
 خرِ عیسا رَه سوارش شده منفور بُکُو
 نامِ قیسویِ کبیر جان رَه ، شنیدی یا نه
 قرچۀ اعظم بدکاره رَه ، مندور بُکُو
 لیک و هاج ، خبر داره ، نداره ، چه کنم
 (مَشْتی که به دهان کسی بزنند) دردِ دل را به همه داده ، به ما ، اُور بُکُو
 شاید این کار ، ز نوری و زیاران بوده
 (دردِ اُنچِ شی رَه) از (شَقِیقَه شی) بُور بُکُو
 همه تقصیر ، به و الله ز (خلیل ماروفی)
 جَوِ لغمان رَه رسم کرده (مَوگَه) چور بُکُو
 سرِ لغمانی رَه خاریده ز کابل عجا
 (پورته) ، (برفِ شی رَه) بر بامِ دِگا دور بُکُو
 « نعمتا » شوخی و مزاحِ تو نازم به خدا
 مرچِ سرخی ست که ایجاد شر و شور بُکُو

تذکر:

- کلمه "مندور" (بر وزن منظور و مجبور و معمور) در معنای "غمناک" و "اندوهگین" است
 - ترکیبات « "دردِ اُنچِ شی رَه" ، "شَقِیقَه شی" ، "بُور" ، "مَوگَه" ، "پورته" و "برفِ شی رَه" » همه از لهجه شیرین "دری هزارگی" استعاره گردیده است.
 - "گلخانه" در متن منظومه مراد از "خانه طرب" است که خیلی مورد پسند شاعر عزیز و دوست داشتنی ما میباشد.

و بحیث حسن ختام، غزل ناظم صاحب باختری و تبصره پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" را می آرم که موجب و انگیزه سرودن منظومه حاضر گردیده است:

غفلتِ یاران

شانزده جنوری دو هزار و دوازدہ

نوشتم بر یکایک اهلِ فن من	به تقریظِ تکیه گاهِ سخن، من
سراسر مردمانِ فوق العاده	اسیر، معروفی و مُختارزاده
بسانِ مولوی و یاکه جامی	و هاج، هاشمیانِ مردانِ نامی
دمادم در جهان فرخنده باشد	اسیرِ مهربانم زنده باشد
به تقریظِ خوش و نغز و دل آرا	بنازم بلبلِ باغِ ادب را
روا باشد همی گله گزاری	ولی از دیگران در انتظاری

شکایت می شود { ناظم } ز یاران
بجا هرگز نباشد غفلتِ شان

یادداشت پورتال:

شاعر شیرین کلام و همکار گرانقدر ما، جناب ناظم صاحب باختری، حق دارند که از غفلتِ یاران گله سر دهند. امید است که این گله گزاری دوستانه به گوش یارانِ مخاطب رسیده و پنبه غفلت را از گوش ایشان بردارد.

اداره پورتال AA-AA